EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 70 | Actualitzat el 07/12/2013 a les 15:41

La cultura catalana al món

A vegades penso que no sóc conscient del moment que vivim. Tan catalana que em sento i encara, tot sovint, em fan falta empentetes per no perdre el camí. És el gran problema dels catalans, que no ens acabem de creure que podem arribar allà on vulguem en català.

Per això val la pena assistir, de tant en tant, a una xerrada d'aquestes que et fan remoure una mica la consciència i et fan ressorgir l'esperit combatiu. Perquè el que és clar és que no es poden abaixar les defenses. Malauradament, la defensa del català i la cultura catalana és una lluita constant. Malauradament, hem de protestar, signar i manifestar-nos, cada dos per tres, per les mateixes raons. A vegades sembla que és picar ferro fred.

La xerrada d'aquest dia era sobre la projecció que té la cultura catalana al món. Àlex Susanna, director de l'Institut Ramon Llull; Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural, i Esteve Soler, dramaturg manresà en rotunda expansió, n'eren els ponents. La sala mig plena, alguns dirien que sempre som els mateixos. Jo més aviat diria que sempre som els que ja n'estem convençuts d'allò que es parla. Però tant se val, perquè sempre va bé fer pinya ni que sigui durant una hora i mitja.

Sincerament, no m'esperava que es plantegés la xerrada amb la mirada posada a la independència. I no és que em molesti, ans al contrari, però encara em sorprèn veure que la gent es posiciona públicament d'una forma tan natural vers un objectiu cada vegada més comú. "Hem d'aconseguir ser un país normal", deia la Muriel Casals. I per aconseguir aquesta normalitat, amb les seves virtuts i els seus defectes, hem de ser conscients del que som. I som catalans.

La cultura és una gran targeta de presentació. És la viva imatge del talent i la creativitat d'un poble. Potser per això fa tanta por a alguns, perquè en representa la inquietud, el dinamisme emergent. Per això, segons va dir l'Àlex Susanna, el Centro Nacional de Inteligencia espanyol vigila com s'expandeix la cultura catalana al món. Per mantenir-la a ratlla, si convé. Fa una mica de por.

Als Països Catalans n'hi ha molt, de talent, i amb el talent es pot arribar molt lluny. Si mirem enrere veurem que hem tingut grans artistes amb projecció internacional, però és que si mirem endavant, n'hi poden haver molts més. A vegades pequem d'humils i repatàniament locals. La pel·lícula "Pa negre" ens va demostrar que no sempre és així. L'Esteve Soler deia que havia enviat la que seria la seva primera gran obra d'èxit, evidentment escrita en català, a tot un senyor festival de teatre d'Alemanya, sense saber ni si serien capaços de llegir-la. No només la van llegir, sinó que va significar l'inici de les representacions arreu del món. Aquest és només un dels molts exemples que el català i la cultura catalana són exportables. Només cal creure-s'ho. Només cal invertir-hi. Només cal confiança.